

کتابچه خلاصه مقالات

بیست و دومین همایش کشوری آموزش علوم پزشکی

۲۹-۳۱

اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

تحول و نوآوری در آموزش علوم پزشکی

مأموریت گرابی و تمایز رسالت آکادمیک در دانشگاه های علوم پزشکی

www.ichpe.org

مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی شیراز
معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز
وزارت بهداشت، درمان و آموزش علوم پزشکی

همایش داخلی

همایش بین المللی

وزارت بهداشت

شناسایی منابع ارزیابی اعتباربخشی پزشکی عمومی

امیر احمد عربزاده - دانشگاه ج.ب. اردبیل، عهده‌نامه مهدوی - دانشگاه
ج.ب. اردبیل، مسگر آرمون - دانشگاه ج.ب. اردبیل، عزیز کامران -

مقدمه: در سالهای اخیر از زمینه‌هایی که در رشته پزشکی عمومی، توجه فراوانی را در محافل علمی آموزش پزشکی کشور به خود جلب نموده است، اعتباربخشی (Accreditation) می‌باشد. اعتباربخشی فرایندی است که به موجب آن نهادهای نظارتی بیرونی، موسسات آموزشی را بر اساس معیارها، استانداردها و رویه‌های تنظیم شده ارزیابی می‌کنند و بر این اساس مشخص می‌شود آیا دانشکده پزشکی استانداردهای ملی و بین‌المللی دوره آموزشی پزشکی عمومی را رعایت کرده است یا خیر؟ جهت ارزیابی دقیق روند اجرای استانداردهای اعتباربخشی پزشکی عمومی در دانشکده و دانشگاه، ضرورت دارد از منابع و حوزه‌های مختلف بهره‌گیری نمود. در این راستا، این پژوهش با هدف شناسایی منابع ارزیابی اعتباربخشی پزشکی عمومی انجام یافت. **روش اجرا:** این مطالعه در سال ۱۳۹۹ به روش کیفی از نوع اکتشافی انجام یافت. جامعه آماری شامل تمامی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی کلان منطقه آمازی ۲ بود. نمونه تحقیق به روش هدفمند از میان مشارکت‌کنندگان انتخاب گردید و شامل ۱۴ نفر از افراد مطلع و آگاه (اعضای هیأت علمی خبره، مسئولین حوزه‌های اعتباربخشی پزشکی عمومی، محققین برجسته حوزه آموزش) بودند که سابقه مسئولیتی، مدیریتی یا مطالعاتی در این حوزه را داشتند. جهت انتخاب افراد مطلع و آگاه برای انجام مصاحبه‌ها و شناسایی شاخص‌ها، از الگوی نمونه‌گیری زنجیره‌ای (گلوله برفی) استفاده شد. داده‌های پژوهش از طریق مصاحبه‌های عمیق نیمه ساختار یافته با مشارکت کنندگان به صورت انفرادی جمع‌آوری شد و گردآوری اطلاعات تا اشباع اطلاعات ادامه یافت. تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل به روش تحلیل محتوای کیفی با تکیه بر کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی، انجام گردید و نتایج به دست آمده با اطلاعات حاصل از مبنای نظری و تحقیقاتی تطبیق داده شد.

یافته‌ها: مطابق یافته‌های حاصل از این مطالعه، منابع ارزیابی اعتباربخشی پزشکی عمومی شامل ۴ منبع، منابع داخلی (با ۱۰ زیرشاخص: مسئولین اعتباربخشی، معاونت آموزشی دانشگاه و دانشکده، مرکز مطالعات و توسعه آموزش، مدیریت آموزشی دانشگاه، شورای آموزشی دانشکده و دانشگاه، معاونت آموزشی بیمارستان‌ها، مدیران گروه‌های آموزشی، رؤسای بخش‌ها، دفاتر توسعه آموزش و دانشجویان)، منابع منطقه‌ای (با ۴ زیرشاخص: مسئولین اعتباربخشی کلان منطقه

آمایشی، معاونت آموزشی دانشگاهها، ارزیابان اعتباربخشی از دانشگاههای کلان منطقه ای و کمیته های بایش و ارزیابی منطقه ای پزشکی عمومی)، منابع ملی (با ۶ زیرشاخص: نخبگان آموزش پزشکی کشوری، ارزیابان وزارتی پزشکی عمومی، معاونت آموزشی وزارت بهداشت، شورای آموزش پزشکی عمومی، رابطین بازرنگری و تحول در پزشکی عمومی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش وزارت) و منابع بین المللی (با ۶ زیرشاخص: نخبگان بین المللی آموزش پزشکی، سازمان بهداشت جهانی، کمیته و کارگروه ارزیابی اعتباربخشی رشته پزشکی دانشگاههای معتبر دنیا، فدراسیون جهانی آموزش پزشکی، اعتباربخشی انجمن های پزشکی و مشاوران بین المللی اعتباربخشی پزشکی عمومی) می باشد که به ترتیب دارای بیشترین فراوانی بوده و نسبت به سایر شاخص ها در آموزش پاسخگو و عدالت محور در آموزش علوم پزشکی اهمیت بیشتری دارند.

بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصل نشانگر آن است که منابع اعتباربخشی پزشکی عمومی، منابع داخلی، منطقه ای، ملی و بین المللی از اصلی ترین منابع موجود در ارزیابی اجرای استانداردهای اعتباربخشی پزشکی عمومی هستند و این امر بیانگر لزوم توجه به هر یک از چهار منبع مذکور جهت بررسی استانداردهای اعتباربخشی پزشکی عمومی می باشد. در همین زمینه برگزاری جلسات و کارگاه های آموزشی مرتبط برای تمامی افراد ذخیل و تأثیرگذار در اعتباربخشی پزشکی عمومی و تبیین منابع داخلی، منطقه ای، ملی و بین المللی اعتباربخشی و مؤلفه های هر یک از این منابع ضروری می باشد. از عمده ترین محدودیت های این پژوهش، کم بودن کار تحقیقاتی داخلی و خارجی در زمینه شناسایی منابع ارزیابی اعتباربخشی پزشکی عمومی می باشد.

کلمات کلیدی: اعتباربخشی، استانداردها، پزشکی عمومی.